< Înapoi la Pagina Răzvan Petre

ESOTERIKA - arhiva 2010

autor Răzvan Petre

< < Arhiva ESOTERIKA 2011

29.12.2010

Ce mare eroare ar fi să credem că forţele spirituale superioare nu tolerează greşelile şi slăbiciunile noastre umane! Dimpotrivă, dragostea lor este atât de mare pentru om, încât pot trece cu vederea aceste erori, cu speranţa că într-o zi ne vom sătura de ele, fiind gata atunci să adoptăm o conduită morală, inteligentă. În schimb, forţele astrale inferioare care, chipurile, "înţeleg" păcatele omului, împărtăşesc neputinţele sale, nu îl iubesc defel. Ele iubesc doar păcatele. Şi pentru asta, îl încurajează să le continue. Toleranţa lor nesfârşită pentru păcate este un "umanism" aparent. Omul este supus greşelii, dar nu trebuie să facă din asta o virtute. *Perseverare diabolicum*...

23.12.2010

Trebuie să acceptăm adevărul crud că în unii dintre semenii noştri sunt încarnaţi demoni. Totuşi, această înţelegere esoterică ne-ar putea stimula ura împotriva oamenilor răi, iar după cum se ştie, **ura perpetuează răul**. În plus, chiar şi persoanele cu spirite bune pot fi pervertite şi să se comporte aşa cum nu sunt în esenţa lor spirituală. Deci cum să împăcăm ura faţă de rău cu doctrina creştină a iubirii aproapelui? Simplu, considerându-i pe toţi cei care gândesc satanic şi fac fapte abominabile ca fiind **bolnavi psihici**. (Desigur, reciproca nu este adevărată!) Privindu-i ca pe nişte bolnavi mintali, în paralel cu păstrarea vigilenţei şi reacţiei prompte la acţiunile lor instigate satanic, ne putem trezi şi compasiunea divină în inimă. De fapt, chiar şi spiritele bune le privesc pe cele rele ca pe nişte spirite bolnave, dereglate, destructurate, care ar necesita tratament. **Răul este o boală spirituală.**

18.12.2010

Pentru a înţelege toate faţetele realităţii, omul are nevoie de timp pentru a le experimenta personal. Acum simte binele, pe urmă răul, apoi vede puterea, mai încolo, slăbiciunea ş.a.m.d. Înspre bătrâneţe, memoria experienţelor îl face mai înţelept. Dar adevăratul înţelept vede realitatea în toate faţetele sale simultan. De exemplu, admiră o formă fizică frumoasă, dar poate vedea cu ochii minţii şi degradarea sa naturală, iar în acelaşi timp să simtă Frumuseţea pură şi eternă care dă energie tuturor formelor armonioase. Înţeleptul deţine un fel de prismă ce

descompune lumina albă - a realităţii complexe - în culorile sale componente – diferitele aspecte contradictorii care coexistă.

16.12.2010

Clarvăzătorul este ca bufonul împăratului: poate să spună orice şi oricând, că nimeni nu trebuie să se supere pe el. Unii îl cred nebun, iar alţii, foarte deştept. Clarvăzătorul vede tot timpul câte ceva. Dar nu tot ce vede e şi adevărat.

09.12.2010

Iubirea şi ura sunt nedespărţite în firea omului? Dacă cineva îi face un rău unei persoane dragi, vrem răzbunare. Nu putem să nu îl urâm pe cel care a nenorocit o persoană pe care o iubim. Împotriva acestei stări naturale de fapt, Isus a sugerat o transformare radicală: "Cel fără de păcat să arunce primul piatra!" "...precum şi noi iertăm greşiţilor noştri", "Iubiţi-vă duşmanii!". O asemenea învăţătură este greu de digerat. Totuşi, de-a lungul secolelor, ea a schimbat mentalitatea multora. Astăzi suntem ceva mai toleranţi.

Dacă noi îl urâm pe cel care ne-a greşit, suntem la fel de răi ca el. Iar dacă el a greşit din inconştienţă, noi suntem chiar mai răi. Putem cere să se facă dreptate (este chiar obligatoriu s-o facem!), dar nu cu ură, ci cu ideea că, poate, răul ni se cuvenea, din cine ştie ce urmări karmice. Atunci ne-am mai tempera avântul "revoluţionar". Aşa apare răbdarea şi smerenia creştină. Şi puterea de a iubi fără a urî. Abia atunci manifestăm prin noi dragostea divină - cea care nu poate urî, ci doar pedepsi cu justeţe divină, fără patimă răzbunătoare.

05.12.2010

Nu întotdeauna karma şi dharma se armonizează. **Dharma** (rostul vieţii sau destinul) este un scenariu dorit de spirit, care planifică misiunea multiplă a vieţii omului. Însă deseori aceasta este împiedicată a se realiza de către **karmă**, adică urmările nedorite ale vieţilor anterioare trăite de spirit. Karma nu înseamnă numai pedepse pentru fapte rele, ci şi sensibilităţi, predispoziţii, tipare comportamentale etc. Putem spune că spiritul are o viziune pozitivă asupra mersului vieţii, dar elanul optimist îi este deseori retezat de neputinţele omului - care pot avea drept cauză karma sau, pur şi simplu, limitarea minţii omeneşti de a recepta clar dorinţa spiritului şi a o pune în aplicare (lipsa de intuiţie şi de voinţă superioară). Pe scurt, dharma ne împinge înainte, iar karma ne trage înapoi. Acestea sunt riscurile inerente încarnării într-un corp uman, de care spiritul a fost avertizat la încarnare. De aceea, cele mai multe spirite avansate preferă să găsească metode de ardere a karmei în planul astral, evitând pe cât posibil întruparea. Din sfaturile lor, înţelepţii au aflat că ţelul suprem al omului ar trebui să fie "arderea karmei şi eliberarea de lanţul reîncarnărilor" - pentru ca spiritul să nu mai rişte încă o încarnare pe Terra, ce ar putea să îi agraveze karma în loc să i-o reducă! Totuşi, încarnarea, cu tot cortegiul ei de neajunsuri, este obligatorie şi dorită de spiritele tinere, care constituie imensa majoritate pe Pământ şi în jurul său...

02.12.2010

O transcomunicare cu un spirit nu reprezintă o întâlnire cu omul care a murit. Spiritul nu este acelaşi cu omul, ci o fiinţă independentă, cu o gândire universală, deasupra micilor preocupări umane. Uneori, mesajul de la spiritul mortului poate să ne dezamăgească aşteptările concrete. Unele spirite sunt mai inteligente, altele mai puţin inteligente.

28.11.2010

Trăim într-o lume pragmatică, în care paranormalul este adeseori considerat o ocupaţie "inutilă", iar "paranormalii" sunt batjocoriţi. Se ignoră faptul că fiinţa umană nu este formată numai din oase şi carne, ci mai mult din suflet şi Spirit. Tot ce ţine de aspectele rafinate ale psihicului are legătură cu paranormalul.

18.11.2010

Dintre toţi savanţii (universitari din ştiinţe naturale şi discipline umane), ***cei mai sceptici*** privind posibilitatea fenomenelor paranormale sunt – cine credeţi? - ***psihologii***!!! Mai concret, într-o statistică recentă a American Psychological Association, 34% din psihologii academici declară că fenomenele psi (telepatia, clarviziunea/vederea la distanţă, psihokinezia şi precogniţia) sunt imposibile. S-au efectuat studii psihologice după toate regulile ştiinţifice care atestă indubitabil din punct de vedere statistic existenţa acestor fenomene psi (documentaţi-vă aici http://www.drjudithorloff.com/Free-Articles/Feeling-Future.pdf). Dar credeţi că i-a convins pe ignoranţii cu diplomă? Aş, de unde! Prejudecăţile sunt mai puternice decât dovezile. În general, statisticile nu conving pe nimeni...

Din punctul meu de vedere, aceasta este o dovadă a incompetenţei învăţământului psihologic universitar actual din ţările "civilizate". Şi poate tocmai din acest motiv, psihoterapeuţii americani vor să se separe din asocierea cu psihologia "ştiinţifică", care îşi dovedeşte obtuzitatea şi inadecvarea la realitate. În decursul practicii clinice şi de consiliere, terapeutul se sensibilizează la problematica subtilă a sufletului, aflat dincolo de paradigmele ştiinţelor naturale. În schimb, psihologia ştiinţifică vrea să explice totul pe baza biologiei şi fizicii. Este o dovadă crasă de pupincurism a psihologiei academice în faţa ştiinţelor clasice, de teama repudierii sale de către savanţii materialişti. În acelaşi timp, este, din păcate, o renunţare la statutul propriu, unic şi nobil al psihologiei, ce nu trebuie redusă la domeniul altor ştiinţe particulare.

16.11.2010

Ce eficienţă concretă are spiritualitatea? Ei bine, spiritualitatea este practică în primul rând, altfel nu ar avea rost. Lumea are mari probleme nu pentru că spiritualul nu ar putea acţiona în planul economic, ci pentru că persoanele implicate în economie nu iau spiritualitatea în serios, confundând-o, poate, cu mimetismul religios. Deocamdată, oamenii pragmatici folosesc calităţile paranormale în chestiuni punctuale şi personale: să găsim dispăruţii, să ne tratăm de boli, să ne ameliorăm psihicul...

Dar spiritualitatea, luată în serios, acţionează holistic, efectele sale pot fi multilaterale şi sinergice. Cu înţelepciune şi forţă de Sus se poate transforma viaţa

grea a întregii omeniri. Cum? Prin înlăturarea treptată de la putere a fiilor Întunericului, ce au tot deviat destinele pământeşti prin teroare şi viclenie, de mii de ani încoace. Spiritualitatea încă nu are succes social, politic, economic, fiindcă oamenii de la vârf se tem să-şi piardă privilegiile şi fac compromisuri cu propria conştiinţă. Frica le este inspirată de Cel Rău şi se bazează pe iluziile cu care este hrănit creierul omului "modern".

15.10.2010

"*De ce m-am născut?*" Ca să trăieşti, bineînţeles! Există profesori de înţelepciune care ne îndeamnă să ne întrebăm în singurătate: "*Care este menirea mea pe lume?*". Dar, atenţie!, ei nu ne spun să punem întrebarea asta altora... "*Cine sunt eu?*" Întrebarea aceasta nu cere un răspuns discursiv, ci este un prilej de a ne face mintea să tacă, blocată de imposibilitatea de a găsi un răspuns.

31.10.2010

Timpul este o noţiune paradoxală: există şi nu există, simultan.

Să luăm Trecutul. El e definit ca fiind ceea ce **nu mai există**. Totodată, el **există încă** prin memorie. Dacă poţi rupe legăturile personale cu ceea ce s-a petrecut odată, trecutul moare pentru tine. Viitorul este definit ca ceea ce **încă nu există**. Dar imaginaţia îl creează mental, el **există deja** în planurile noastre. Deşi trecutul şi viitorul nu există în mod obiectiv, mintea noastră le dă o realitate virtuală. Fără trecut şi viitor, nu ar mai exista noţiunea de timp. **Mintea umană creează timpul subiectiv.** Dacă o golim de gânduri, mintea nu mai funcţionează. Când mintea se opreşte, timpul subiectiv dispare. Rămâne conştiinţa, în clipa unică. Deci conştiinţa poate supravieţui morţii minţii, este mai presus de ea. *Conştiinţa nu poate fi detectată prin aparate, ci doar prin efectele indirecte asupra parametrilor măsurabili.*

Ce putem spune însă despre timpul obiectiv? Prin analogia cu mintea umană, ca el să existe, e nevoie de o Minte cosmică, adică de o **memorie** şi o **imaginaţie** universale. Aşa cum mintea umană creează timpul subiectiv, **Mintea cosmică creează Timpul obiectiv**. Mintea cosmică este un model, o matrice pentru orice minte umană. Bănuim că Ea există, căci toate minţile funcţionează după aceleaşi tipare, logica are aceleaşi reguli pentru toată lumea. Deci există nişte invarianţi sau legi universale. Ele nu pot exista aşa, atârnate în gol, ci doar legate de o existenţă de sine stătătoare, primordială. Mintea cosmică nu se opreşte niciodată, ea este motorul Creaţiei. Se numeşte Logos, Cuvântul lui Dumnezeu, sau AUM. Tot prin analogie, putem afirma că există o Conştiinţă mai presus de Mintea cosmică. Această Conştiinţă ce pune Mintea în acţiune ar fi Dumnezeul Absolut, necreat şi nemanifestat. *Această Conştiinţă Supremă nu poate fi pusă în evidenţă decât indirect, prin efectele Sale asupra lumii manifestate.*

29.10.2010

Dumnezeu, ca un Soare al Universului, ne oferă totul, fără a ne cere nimic în schimb. El ne ştie nevoile, chiar şi pe cele mai ascunse sau neconştientizate şi încearcă să ne mulţumească. Nici măcar nu ne cere să Îi recunoaştem existenţa!

Totuşi, dacă înţelegem faptul că El este omniscient şi hipersensibil, vom şti că, oferindu-i dragostea şi recunoştinţa noastră pentru ce a creat şi pentru bunăvoinţa Sa, El le va primi instantaneu şi va simţi o mare bucurie. Atâta lucru concret putem să facem şi noi pentru Creator: să-I returnăm iubirea, să-I aducem un plus de bucurie...

27.10.2010

Acum 2000 de ani, cei mai mari duşmani ai lui Isus erau cei din tagma preoţilor. Astăzi, cei mai porniţi denigratori ai spiritismului şi paranormalului sunt tot cei din tagma preoţilor. Ca indivizi luaţi separat, sunt persoane agreabile şi educate. Însă meseria lor, legată ombilical de breaslă, îi face pe mulţi să fie mârlani cu cei care îndrăznesc să intre în domeniul care le aduce banii. Atacând paranormalii, preoţii nu apără credinţa, ci îşi apără privilegiile. Când se transformă în bestii, îmi vin să le strig: "*Piei, sutană!*"

25.10.2010

Cine sunt ajutoarele lui Dumnezeu pe Pământ? Femeile, medicii, judecătorii. Femeile ajută spiritele să se încarneze. Medicii ne ajută să trăim cât mai sănătoşi. Judecătorii împart dreptatea. Dar cine sunt ajutoarele lui Satan? S-ar zice că războinicii, bancherii, avocaţii. Cu excepţiile de rigoare...

23.10.2010

Conştiinţa umană percepe de obicei mediul înconjurător ca şi cum ea ar sta în centrul unei sfere umplută cu realitate. Iluminarea spirituală este atunci cand sufletul are acces la Constiinţa Divină. Atunci, fosta realitate fizică parcă se micşorează la dimensiunea unui punct pe marginea sferei infinite a Conştiinţei Divine, care este umplută cu un alt fel de realitate indescriptibilă. Acel punct minuscul apare ca şi inexistent faţă de restul Sferei Divine. Totuşi, el este important, la fel ca punctul prin care un ac poate sparge un balon de aer. Fără universul fizic, Divinitatea nu ar fi completă. Din perspectiva unui om iluminat, viaţa este un vis efemer, dar trebuie tratată cu seriozitate, din iubire pentru Creatorul ei, ca şi din simpatie pentru ceilalţi visători.

21.10.2010

NOTĂ: În 2006, "American Psychologist", publicaţia oficială a Asociaţiei Americane a Psihologilor a publicat un articol despre meditaţie, care începe prin a spune că meditaţia "este acum unul dintre cele mai durabile, răspândite, precum şi cea mai cercetată modalitate dintre toate metodele psihoterapeutice". Există peste 10 milioane de practicanţi în Statele Unite şi sute de milioane în întreaga lume. Beneficiile ei sînt recunoscute pe scară largă, argumentate în peste 1000 de studii ştiinţifice, fiind introdusă în spitale, şcoli şi terapii psihologice de diverse orientări. Meditaţia a fost studiată intensiv şi promovată de către psihologia transpersonală de peste 30 de ani. În condiţii clinice, la anumiţi indivizi meditaţia este utilă pentru reducerea tensiunilor, anxietăţii, psiho-patologiilor asociate stresului (insomnia, bâlbâiala, hipertensiunea arterială sau aritmia) şi autoînvinuirilor, pentru reducerea dependenţei de droguri, sporirea stimei de sine,

îmbunătăţirea stării sufleteşti, facilitarea exprimării emoţionale, creşterea creativităţii, eficienţei şi resurselor de energie vitală. Meditaţia conduce la creşterea seninătăţii şi detaşării, o minte mai calmă şi o reducere a impactului suferinţei. Pentru a fi utilizată cu succes, meditatorul trebuie să manifeste un anumit grad de autodisciplină şi să nu aibă o nevoie excesivă de "a ţine totul sub control" (meditaţia ducându-l într-o zonă de conştiinţă inedită, necunoscută până atunci).

18.10.2010

Spiritualitatea teoretică - numită teologie, esoterism sau ştiinţă spirituală – nu salvează pe nimeni. Dar ea te poate aşeza statornic pe o cale spirituală. Apoi vei merge singur pe ea. Spiritualitatea practică este trăire directă, experienţă personală. Doar ea te îmbunătăţeşte ca om şi îţi lărgeşte conştiinţa. Această spiritualitate experienţială are multe direcţii, foarte diferite:

- Dez-identificarea cu mintea, starea de conştiinţă non-dual – este procedeul introspectiv contemplativ folosit în budism şi vedanta.

- Vizitarea lumilor astrale – obţinută prin dedublare conştientă, ingerarea de substanţe şi plante halucinogene, ca cele folosite de shamani etc.

- Experimentarea directă a vieţilor anterioare şi a stării intermediare – aşa cum se realizează în hipnoză şi alte metode supravegheate medical de intrare în transă.

- Manifestarea unor puteri paranormale care încalcă legile cunoscute ale fizicii şi biologiei – obţinute prin procedee magice de invocare a unor entităţi sau prin talentul nativ al unor persoane excepţional dotate.

- Viaţa sobră şi reţinută în toate aspectele, dovedind voinţă şi autocontrol, însoţită de repetarea unor ritualuri devoţionale sau a unor tehnici psiho-somatice - ca în tradiţiile religioase sau yoghine.

- Mediumnitatea fizică sau mentală - pe baza căreia s-a dezvoltat doctrina spiritistă. Ş.a.m.d.

Iată deci că spiritualitatea este mult mai vastă decât religia, orice religie.

17.10.2010

Când îţi conştientizezi slăbiciunile, devii mai puternic. Nu e nevoie să le recunoşti public, ci să ţi le mărturiseşti sieşi. Sinceritatea este esenţială. Odată depistate, poţi ţine slăbiciunile sub control, fiindcă te detaşezi de ele, percepându-le ca pe nişte biete impurităţi care s-au ridicat la suprafaţa oceanului de Conştiinţă. Într-o bună zi, le vei strânge şi vei scăpa de ele. Rolul duhovnicului este să provoace sinceritatea, mai ales la oamenii obişnuiţi să mintă. Dar sunt penibile acele femei "bisericoase" care destăinuie tuturor secretele familiei, chiar şi când nu le întreabă nimeni. Biserica nu îţi spune să fii sincer cu duşmanii şi nici să te arăţi prost.

16.10.2010

Ochii sunt fereastra sufletului, se spune. Iar sufletul este fereastra spiritului. Un om nu îşi poate ţine ochii deschişi decât atunci când Spiritul este prezent în trup. Doar bebeluşii pot să ţină ochii deschişi când dorm. Pe de altă parte, când un mare maestru spiritual meditează cu ochii deschişi, iar Spiritul îi este plecat din trup, privirea îi este pierdută, ochii sunt inexpresivi, goliţi de viaţă. Asta confirmă faptul că forţa privirii vine de la Spiritul din noi.

15.10.2010

Pace, lumină şi armonie nu mai are nimeni în ziua de astăzi. Acestea sunt vorbe frumoase, care nu reflectă natura vieţii actuale. Întăreşte-te în sufletul tău şi mergi mai departe, cu mult curaj!

14.10.2010

În laboratorul minţii (2). Închipuie-ţi că, în urma unui accident minor, ţi-ai pierdut memoria. Nu mai ştii nimic din trecutul tău, nici măcar accidentul. Vezi doar nişte oameni care spun că sunt rudele tale şi te cheamă cu un nume ce nu îţi spune nimic. Încerci să nu îi superi, fiindcă sunt drăguţi cu tine, dar ei nu înseamnă nimic pentru tine. Obiectele pe care ţi le arată ca fiind ale tale îţi par la fel de străine. Toţi par a fi îngrijoraţi de starea ta, dar tu te simţi bine, fericit. Eşti absolut liber! Trecutul nu mai există… Eşti proaspăt apărut pe lume şi te bucuri de orice, ca un copilaş… Acest exerciţiu îţi aduce o stare de euforie. Când nu mai există trecut, nu mai ai la ce gândi; iar când dispar gândurile, te umple spontan o stare de fericire.

13.10.2010

În laboratorul minţii (1). "Nu am timp! Parcă timpul se grăbeşte!", spui de multe ori asta. Poate că, într-adevăr, senzaţia ta este reală şi TIMPUL TE PRESEAZĂ. Iată o metodă imediată de răspuns: poţi, la rândul tău, să PRESEZI TIMPUL. Timpul se întinde la stânga (trecutul) şi la dreapta (viitorul). Comprimă timpul din ambele sensuri până când ajungi la momentul zero, clipa de acum. Vei obţine un rezultat straniu. Este un proces mental: imaginează-ţi o presiune de neoprit cu care strângi timpul, ca într-o menghină invizibilă... 5 secunde, 1 secundă, 100 milisecunde, 10 nanosecunde, 1 picosecundă... Menţine atenţia asupra presiunii, căci timpul are tendinţa de a se dilata la loc când nu te concentrezi! Reuşind să comprimi timpul, ca un exerciţiu repetat, vei remarca o mai mare uşurinţă de a suporta viaţa, o vei înţelege mai profund şi vei fi mai liniştit.

12.10.2010

Spiritele rudelor decedate nu au competenţă în privinţa activităţilor specifice oamenilor. Mai ales după o perioadă mai lungă de la deces, nu ne putem baza prea mult pe corectitudinea răspunsurilor date de spirit. După un an de la deces, spiritul a ieşit deja din perioada de tranziţie. Prin urmare, se simte bine, are

foarte mult de lucru, dar ca spirit, nu ca om. Acum este o fiinţă universală, detaşată de viaţa omului care a fost.

11.10.2010

Există nişte discrete cluburi de iniţiere în dogma luciferică, ce atrag tot mai mulţi români arivişti, dar naivi. Unii dintre eruditii lor ne surprind prin idei confuze şi contrare bunului simţ. Nu este de mirare! Au studiat asiduu toate cărţile de spiritualitate posibile nu spre a se apropia de Dumnezeu (ar fi fost suficientă dăruirea sufletească şi practica binecuvântată). Nu. Doar au căutat chichiţe, argumente pentru propria doctrină "originală", opusă căilor luminoase. *Un exemplu*: neagă realitatea reîncarnării spiritului şi legea dreptăţii divine (legea karmei), ca să îşi justifice faptele reprobabile, cinismul, complexele de superioritate luciferice. *Alt exemplu*: vorbesc de nemurirea sufletului, iar despre spirit spun că ar fi doar nişte "informaţie". Scopul este acelaşi, de a-şi preamări ego-ul, eternizându-l teoretic. Faptele lor rele cer o motivaţie ideologică şi atunci lansează tot felul de aberaţii cu care spală creierul neofiţilor buimaci. Inventează teze în favoarea lui Lucifer. *Iată una celebră*, "pour les connaisseurs": «Dumnezeu este Arhitectul lumii, dar primul ministru este Lucifer.» *Sau*: «Pământul e prea mic pentru atâţia oameni proşti. Ca să o ducem noi bine, trebuie să călcăm pe cadavrele lor.» *Sau*: «Ca să nu ne pună beţe în roate, Îl mituim pe Dumnezeu cu nişte ajutoare umanitare şi donaţii pentru săraci.» Apoi pun în practică învăţăturile lui Baphomet: mint, înşeală, fură, fac trafic de influenţă în favoarea "fraţilor", îi anihilează pe cei care li se opun. Câtă perversitate sub masca "onorabilităţii"!

10.10.2010

Sunt destui semidocţi pretinşi "ezoterişti" care confundă spiritul mortului cu omul plecat într-o călătorie. Spiritul mortului nu mai este acelaşi cu sufletul omului, ci o fiinţă independentă. O transcomunicare cu un spirit nu este un dialog cu omul care a murit. Omul a intrat în pământ, de unde nu va mai ieşi niciodată viu. O vorbă înţeleaptă spune "Morţii cu morţii, viii cu viii". Viaţa este permanent schimbătoare şi trebuie să ne obişnuim cu acest gând.

9.10.2010

După somnul de noapte, începi în fiecare zi o nouă viaţă. Totul s-a schimbat. Deseori, nu sesizezi schimbarea, findcă repeţi unele acţiuni şi gânduri. Dar eşti altul. Totul se modifică în jur, dar nu îţi dai seama, căci nu îţi afectează interesele imediate. Abia în momentele speciale, când realizezi acut că "nimic nu mai este ca înainte", îţi doreşti să găseşti ceva imuabil, imperturbabil, nemişcat, un reper constant. Aşa ceva nu poţi găsi în natură, în exterior. Există însă un astfel de reper în profunzimea fiinţei tale.

8.10.2010

Crezi că, dacă te rogi toată ziua, ţi se va îndeplini orice dorinţă şi vei trăi ca în Paradis? Dacă omul visează doar la ajutorul dumnezeiesc, ajunge o legumă pe care societatea o va înlătura. Trebuie să dovedeşti luciditate şi putere de muncă pentru a putea supravieţui.

07.10.2010

(3) Frica de moarte... Moartea este considerată un fenomen neplăcut. Pe unii, aşteptarea sa iminentă îi poate înnebuni. Să rememorăm tortura psihologică realizată asupra patriotului Ilie Ilaşcu, care a fost scos în faţa plutonului de execuţie de mai multe ori, simulându-i-se împuşcarea.

Cei mai mulţi ignorăm gândul morţii, ca şi cum vom trăi veşnic. Unii se gândesc cu speranţă la "viaţa de apoi", care le va risipi chinurile vieţii pământeşti. Dar unora, anxietatea intensă le-a produs o "iluminare spontană" atunci când şi-au imaginat procesul morţii, pas cu pas. Aşa s-a întâmplat, de exemplu, cu înţeleptul Ramana Maharishi.

06.10.2010

(2) Stresul incertitudinii. Omul nu ştie ce i se va întâmpla şi aşteaptă înfrigurat deznodământul situaţiei. Doar că, până atunci, stresul îl va îmbolnăvi. Ca să scapi de stres, gândeşte în termeni clari: Fie se va dovedi că temerile tale nu se vor împlini, deci totul este acum doar în imaginaţia ta, aşa că destinde-te! Fie se va întâmpla scenariul neplăcut, şi atunci fă-ţi de acum planul de bătaie, pregăteşte-te psihologic. Deci, întâi linişteşte-te şi, apoi, pregăteşte-te! Aşa vei scăpa de chin! Stresul apare atunci când există oscilaţie continuă între da şi nu. El produce atât agitaţie mentală, cât şi incapacitate de reacţie adecvată.

05.10.2010

(1) În faţa unui stres provocat de incertitudine şi aşteptarea înfrigurată a unui posibil eveniment neplăcut, omul are cel puţin 3 variante diferite de reacţie salvatoare, ca să nu se îmbolnăvească sufleteşte. 1- Ignoră sau, pur şi simplu, uită pericolul. 2- Dacă are credinţă, poate gândi că "oricare va fi deznodământul, va fi spre binele meu spiritual şi al celor din jur". 3- Priveşte direct spre sursa stresului, disecând-o în componentele sale, până nu mai pare ameninţătoare.

04.10.2010

Când te crezi urmărit de ghinioane, blesteme, agresiuni parapsihologice gândeşte imediat: "Aha, deci mi-a slăbit mintea!" Asta nu înseamnă că eşti prost, ci că trebuie să-ţi întăreşti câmpul mental de protecţie. Şi ai nenumărate metode la dispoziţie: fizice (ex. sport), psiho-fizice (ex. hatha-yoga), psihologice (ex. autosugestia pozitivă), spirituale (ex. rugăciunea). Alege pe cele care ţi se potrivesc şi acţionează singur! Nu te repezi la descântătoare, chipurile, să te dezlege, să te scape de blesteme, căci devii complice cu răul: nici nu te rezolvă, dar tu le-ai îndopat cu bani pentru o iluzie. Iar dacă totuşi ajungi în faţa vrăjitoarei, devino conştient, măcar în ultima clipă: "Măi, da’ mi-a slăbit de tot mintea dacă am ajuns să cred că ţiganca asta poate să îmi aducă fericirea pe tavă!"

02.10.2010

"Care este lecţia mea de viaţă?" Lecţia de viaţă a fiecărui om este extrem de vastă şi complexă. Omul învaţă mereu câte ceva. Evoluţia omului, din toate punctele de vedere, ajută spiritul să se înalţe în rang, mai aproape de lumea Îngerilor lui Dumnezeu.

01.10.2010

Criza economică diminuează veniturile oamenilor, ceea ce îi apropie mai mult de spiritualitate. În plus, nesiguranţa zilei de mâine îi îndreaptă pe mulţi spre practicile de aflare a destinului şi a viitorului. Într-un moment de răscruce, îţi este de mare folos un studiu al karmei şi al destinului, cu condiţia să fii de acord cu teoria reîncarnării spiritului (existenţa vieţilor anterioare).

30.09.2010

Cheia succesului pe o cale spirituală este să îţi sensibilizezi mintea fără a o slăbi. Este un echilibru foarte fragil şi unii mai cad de pe cărarea cea îngustă.

29.09.2010

Astăzi se împlinesc 100 de ani de la venirea printre păcătoşii Pământului a unui mesager al Cerului, văzător cu duhul şi făptuitor de minuni dumnezeieşti: românul ARSENIE BOCA, oglindă a Mântuitorului Isus. Minunile şi înţelepciunea sa au fost povestite de cei care l-au cunoscut personal pe marele Sfânt. Se spune că are puteri şi după moarte să-i mângâie pe credincioşii care îl invocă. Mă întreb: oare de ce Patriarhia nu îl introduce în calendarul ortodox sau măcar să-l prăznuiască la nivel naţional? Cred că pe unii conducători actuali îi cam ustură amintirea purităţii sale cristice şi nu suportă mustrările sale tacite despre corupţia din Biserică...

28.09.2010

Ce este viaţa? Timpul de aşteptare între scadenţele a 2 rate la Bancă, multiplicat de zeci de ori... Pe timpul comunismului, opresiunea era politică. Astăzi, opresiunea este economică. Banul este adevăratul conducător al ţării şi al lumii întregi. Lui i se subordonează chiar şi marii bogătaşi şi toţi liderii politici. Abstracţiunea numită "ban" distruge lent abstracţiunea numită "suflet", precum plantele carnivore dizolvă bietele insecte prinse în capcana frunzelor ucigaşe.

27.09.2010

La noi, cel mai mare succes de casă printre cărţile ezoterice din ultima vreme l-au avut cele semnate cu **pseudonime** şi prezentând **minciuni** (gen Cinamar, Havah). Asta spune multe despre publicul relativ "cult" şi "informat". Românii vor să fie minţiţi frumos chiar şi când nimeni nu-şi asumă responsabilitatea minciunilor. Din păcate, reversul medaliei vine de la sine: românii nu sunt interesaţi de adevăr şi nu îi apreciază pe cei care îl apără punându-şi în joc prestigiul, cariera, chiar viaţa. Nu mai avem o ierarhie a valorilor, aproape în niciun domeniu. Şi atunci, oare nu ne meritătm, ca naţie, necazurile?!

26.09.2010

Îţi încarci karma şi cu bârfă, duşmănie, lovituri sub centură, nu numai dacă tai un pui sau pierzi o sarcină. O sarcină pierdută înseamnă un spirit care şi-a schimbat orientarea. Multe spirite se luptă pentru burtica unei femei gravide!

25.09.2010

Moralitatea apare datorită nevoii de Absolut din fiecare suflet. Ea nu este numai utilitaristă (cum ar fi ideea "dacă respect, sunt respectat") sau doar o tradiţie socială, ci exprimă dorinţa de a crea o lume perfectă. Moralitatea cuprinde adevărul, libertatea, binele, frumosul, pacea, altruismul, dreptatea… Şi atunci, politicienii au inventat sisteme ce promit păstrarea moralităţii în societate: monarhia, guvernarea religioasă, partidul unic, dictatura militară. Rezultatele se cunosc. Astăzi e la modă democraţia - "răul cel mai mic". Ea încă poate fi îmbunătăţită prin conceptul de "democraţie sub supravegherea înţelepţilor". Înţelepţii vor avea nevoie de prestigiu, independenţă politică şi materială, respectul şi încrederea oamenilor. Ei vor şti să pună presiune asupra "Puterii neruşinate". Nu de un Mesia avem nevoie, ci de o academie de Solomoni.

24.09.2010

Legile specifice lumii spiritelor se deosebesc de cele ale noastre, iar disciplina spiritelor este mult mai strictă decât cea a oamenilor.

23.09.2010

Într-o lume pragmatică şi agresivă, omul care îşi caută realizarea spirituală, preferând bunătatea şi contemplaţia, e vulnerabil la acuzaţii de genul că ar fi "orb, egoist, inutil". Orb – fiindcă nu vede realitatea crudă; egoist – fiindcă nu se ocupă mai mult de alţii; inutil – fiindcă meditaţiile sale nu schimbă lumea cu nimic… De fapt, forţa spirituală este conştientă, altruistă şi constructivă. Civilizaţiile ce şi-au pierdut-o au pierit în negura istoriei.

21.09.2010

Nebunul aude orice, iar telepatul aude numai ce-i convine. Toţi nebunii se cred paranormali. Individul paranormal se comportă normal numai dacă îşi dresează mintea. Vocile pe care le auzi în creier arată slăbirea protecţiei telepatice. Nu poţi da vina pe atacurile energetice. Numai tu singur poţi să opreşti acele voci.

20.09.2010

Foarte curând, românii îşi vor da seama că, în afară de bani şi bârfă, mai există şi ceea ce numim SUFLET. Cei care bârfesc pe forumuri pierd multă energie cu ocupaţia lor stupidă. Unii dintre cei bârfiţi de ei se pricep să capteze această energie şi o folosesc după bunul plac. Iar bârfitorii vor ajunge în ultimul hal...

19.09.2010

Mai toţi românii se dau în vânt după paranormal, dar dacă îi ia cineva la întrebări, îşi fac repede o cruce până în pământ şi spun că nu au nicio treabă cu "necuratul"! Toată lumea aleargă după paranormali, ca să aibă ce bârfi la chefuri.

18.09.2010

Pe măsură ce sufletul este tot mai încântat de adierile Spiritului, omul este mai puţin interesat de informaţiile banale, repetitive, laterale. Problemele sunt cam aceleaşi dintotdeauna, istoria se repetă. În ciuda punerii lor în evidenţă, crizele rămân nesoluţionate. Misticul vede cauza lor profundă în lipsa mângâierii Spiritului. Măsurile imediate, concrete, societale doar peticesc sacul rupt al civilizaţiei. Criza morală, a valorilor stă la baza celor mai multe probleme. Instruirea generală trebuie completată cu educaţia moral-spirituală.

17.09.2010

Ţările bogate mizează pe putere şi inteligenţă în obţinerea de profit şi bunăstare. În schimb, ţările mai sărace ar putea merge pe scurtătură, încurajând înţelepciunea, ca o resursă economică inepuizabilă şi regenerabilă prin contagiune socială. Înţeleptul se mulţumeşte cu puţin. Cere doar bunăvoinţa semenilor. Nu emigrează spre ţări care îi promit bogăţie. Înţelepciunea nu necesită investiţii mari. Inspiră decenţa traiului pentru toţi. Ne învaţă să fim fericiţi aşa cum suntem. Fericirea este mai uşor de dobândit decât bogăţia! Când va apare o asemenea ţară, va atrage magnetic şi abundenţa materială.

16.09.2010

Spiritul nu comunică cu vreun medium imediat înainte de a intra în foetus şi nici după aceea, în timpul vieţii intrauterine. De acum înainte, va putea comunica numai cu mentalul acestuia sau cu spiritele înconjurătoare. Nu îl mai interesează decât micuţa fiinţă care îl poartă în adâncul creierului său.

15.09.2010

Nu te mai gândi la ghinioane, blesteme, atacuri energetice, fiindcă obsesia lor te face să devii slab în lupta cu viaţa. Cel mai clar exemplu este sinuciderea Mădălinei Manole, care era obsedată de un presupus "blestem". Gândeşte-te că ai de rezolvat nişte probleme de existenţă şi propune-ţi să obţii neapărat rezultatele dorite.

14.09.2010

Având două cununii în destin, în mod inevitabil prima căsnicie apare cu probleme deosebite, care, de cele mai multe ori, conduc oamenii spre divorţ. S-ar putea spune că stresul despărţirii este un eveniment predestinat, o lecţie obligatorie pentru Spirit. Iar dacă nu există predestinare pentru căsătorie, oricând poate apare ceva neprevăzut în relaţia de iubire care să o distrugă.

13.09.2010

Cuvântul "rugăciune" vine de la "rug" – rugul aspiraţiei spirituale. În rugăciune ne ardem hainele lumeşti ale ego-ului şi ne înfăţişăm cu sufletul dezbrăcat în faţa Domnului. Rugăciunea este comuniune cu Cerul. Poţi începe cu o rugăminte către Dumnezeu şi să intri treptat în starea de rugăciune, în care uiţi de grijile cotidiene. Rugăciunea este etapa mistică a dialogului mental cu Divinitatea.

12.09.2010

Clarviziune parţială au toţi oamenii, dar una performantă se obţine prin antrenament îndelungat şi multă cultură în acest domeniu. Trebuie să citeşti tot ce apare în librării pe această temă şi să cauţi mult pe internet. Pe alocuri, se ţin cursuri pentru educarea aptitudinilor paranormale. Practicarea Reiki-ului este minunată, dar nu îţi garantează deschiderea celui de-al treilea ochi. Mai sunt practicile yoghine, dar depinde cine le predă, că şarlatani se găsesc peste tot. Persoanele care prezintă afecţiuni psihice nu trebuie să practice yoga. Numai o minte sănătoasă îşi păstrează trupul sănătos.

Cam pe la 40 de ani începe maturizarea creierului, fapt ce permite apariţia adevăratelor aptitudini paranormale. Trebuie să fii mereu optimist şi încrezător în forţele tale. Ce nu vei reuşi în această viaţă vei continua cu succes în viaţa următoare. Nici un efort nu se pierde.

11.09.2010

Ai o înclinaţie reală spre spiritualitate şi ezoterism, dar atâta vreme cât duci o viaţă stresantă, nesigură din punct de vedere profesional şi sentimental, aptitudinile tale extrasenzoriale sunt sufocate, frânate şi pot suferi o involuţie. Trebuie mai întâi să îţi asiguri un climat de linişte. Clarviziunea are şi ea necesităţile ei, printre care antrenamentul sistematic şi liniştea absolut necesară pentru o bună funcţionare a creierului.

09.09.2010

"Plec în Occident, să mă realizez." Bravo, dar pune-ţi în obiectiv şi realizarea spirituală! Averile materiale le poţi folosi cel mult o perioadă de timp, până dai ortul popii. Apoi, vei rămâne la fel de "nerealizat" ca înainte... Pe unii români emigraţi în Occident criza economică i-a readus la nivelul de la care au plecat. Pentru că tot efortul lor se duce de râpă, ei nu îşi mai găsesc sensul existenţei şi îşi pierd echilibrul psihic. Asta se întâmplă când, vorba lui Isus, "nu îţi strângi comoara în Cer".

08.09.2010

Atunci când ai o **predestinare** pentru ceva anume înseamnă că soarta îţi dă un **dram de noroc** spre a-ţi împlini dorinţele. Nu înseamnă că "ce îţi este scris" se va şi întâmpla! De exemplu, în cadrul cuplurilor, unul dintre parteneri poate avea norocul de a se căsători cu celălalt, dar celălalt, nu, pentru că nu îl ajută soarta. Din acest motiv, dacă se vor căsători, e posibil să nu se înţeleagă perfect unul cu celălalt. Sau vor interveni tot felul de piedici în calea căsătoriei, din cauza cărora ajung să se despartă definitiv.

A avea **noroc înseamnă, de multe ori, să mergi pe calea destinului** stabilit de Spiritul din tine.

07.09.2010

Dacă eşti paranormal, toţi te întreabă: "Ai citit Biblia?". Asta, din invidie, ca să te pună în inferioritate. Unii creştini au transformat Biblia într-un **totem**: au pus-o în mijlocul credinţei lor, dar au alungat spiritele vii ale sfinţilor. Alţii au făcut-o **fetiş** şi au plasat-o în sălile de judecată, pentru jurăminte (deşi Isus ne învăţa să nu ne jurăm). Chiar şi ca **ghilotină** este utilă (citeşte neapărat: Ieşirea (Exodul) 31:15, Leviticul 24:16, Leviticul 20:9-27). Credinţa omului în Divinitate îi crează Bibliei nimbul sfinţeniei, fiindcă, vorba poetului, "Vreau să Te pipăi şi să urlu: Este!". Dar se pot găsi în Cartea Cărţilor argumente pro şi contra pentru orice. Să luăm, aşadar, doar ce e bun şi frumos din ea!

06.09.2010

Divinaţia (astrologia, numerologia, ghicitul în cafea etc) le instalează oamenilor în minte idei fixe, speranţe deşarte, scenarii de viitor închistate în ceea ce "spun" cărţile, astrele sau numerele. Este nevoie de o clarviziune rafinată pentru a decodifica mesajele lumii invizibile. Altfel, metodele divinatorii rămân nişte scheme false, inaplicabile oricui şi oricând. Divinaţia este, ca şi radiestezia, un mod de a discuta cu inteligenţele invizibile, care ne pot da idei corecte sau incorecte despre viaţă. Pe lângă clarviziune, mai avem nevoie şi de discernământ.

05.09.2010

Nu trebuie să îţi fie teamă că eşti mai deştept decât alte persoane din jurul tău! Oamenii care prezintă capacitatea de previziune trebuie să şi-o folosească din plin, pentru a se descurca mai bine cu treburile lor.

04.08.2010

Nu omul se reîncarnează, ci Spiritul din el. Omul este unic şi efemer. Spiritul nemuritor se reîncarnează în multe fiinţe umane, succesiv, pentru a dobândi experienţă pământească. Totuşi, sufletul omului supravieţuieşte morţii, fiind înglobat în personalitatea universală a Spiritului. Chiar dacă, în viaţă fiind, sufletul nu se identifică total cu Spiritul, după momentul decesului, sufletul devine o părticică din Spirit. Iar când, în situaţii speciale, un Spirit liber se încorporează într-un medium (vezi cazul João de Deus) o poate face "îmbrăcat" cu unul din sufletele din arhiva Sa perispirituală.

03.09.2010

Din peisajul mass-media a cam dispărut paranormalul. Pe ici, pe colo, se mai vorbeşte timid, dar în termeni esoterici, greu de înţeles, cu perdea. În schimb, apar mereu prostiile debitate de "vedeta transoceanică" C. Harra. Fiind pricină de scandal, presa îi publică aberaţiile copioase. Dar asta arată cât de jos a ajuns prestigiul paranormalului şi neseriozitatea cu care abordează ziariştii acest

domeniu sensibil. Oare să fie asta cererea publicului? Sau este o conspiraţie de prostraţie a românului?

02.09.2010

Cine îţi spune că eşti posedat de diavol comite o agresiune asupra psihicului tău. Acea persoană are datoria morală de a te ajuta să scapi de aceasta "posesie", dacă ar fi adevărată.

01.09.2010

Drumul spre iluminarea spirituală trece prin eliberarea de gânduri şi de ego (desigur, de scurtă durată). Orice gând este o limitare a Infinitului creator. Similar, ego-ul uman este o limitare a Conştiinţei infinite. "Noi" suntem la mijloc, între personalitatea restrictivă, previzibilă a ego-ului şi personalitatea universală, liberă a Spiritului din noi.

31.08.2010

Persoanele cu tulburări psihice dau vina pe toată lumea pentru necazurile lor, nereuşind să îşi vadă propriile greşeli. De fapt, unii pacienţi psihiatrici sunt bolnavi spirituali, nedorind să renunţe la mobilurile egoiste, care le-au acaparat sufletul cu totul.

30.08.2010

Regulile morale ale religiilor NU sunt doar convenţii sociale. Cele mai importante indicaţii despre "ce este bine să facem" şi "ce nu trebuie făcut" sunt o traducere pe înţelesul tuturor a stării de iluminare spirituală. Când un om ales primeşte o stare de Graţie de la Dumnezeu, privirea sa asupra vieţii este sfinţită, iar sentimentele sale spontane, impregnate divin, devin ulterior "reguli morale" în gura discipolilor acestuia.

29.08.2010

Există preoţi, clarvăzători, ghicitoare, care dau repede vina pe farmece, pentru că nu sunt în stare să afle cauzele reale ale relelor. De aici şi obiceiul să dai vina pe blestemele altora, fiind mai comod să nu-ţi cauţi propriile defecte, să te autocunoşti. Dar cum "leneşul mai mult aleargă", nici problemele tale nu se vor rezolva prin făcături şi dezlegări.

28.08.2010

Spiritul şi sufletul sunt ca fraţii siamezi. Dar ei sunt diferiţi, precum tulpina vizibilă şi rădăcina invizibilă a unei plante. Noi ne considerăm a fi "sufletul", dar intenţiile Spiritului deseori ne rămân ascunse. A le cunoaşte, şi încă permanent, este încununarea efortului de autocunoaştere. Nu există spiritualitate fără cunoaştere de sine.

27.08.2010

Nu tot ce se află scris în destin se poate rezolva în timpul vieţii. Din acest motiv, trebuie să îţi propui idealuri de viaţă realizabile prin forţele tale, prin faptele tale, nu prin rugăciuni. Rugăciunea este bună pentru liniştirea sufletului şi căpătarea inspiraţiei, dar faptele sunt fapte, ele îi aparţin omului, nu Divinităţii. Trebuie nuanţată afirmaţia "Roagă-te şi vei căpăta!". Nu poţi căpăta orice într-o viaţă de om, oricât de mult te-ai ruga.